

حمید مصدق

حمید مصدق بهمن ۱۳۱۸ در شهرضا متولد شد. چند سال بعد به همراه خانواده اش به اصفهان رفت و تحصیلات خود را در آنجا ادامه داد. او در دوران دبیرستان با منوچهر بدیعی، هوشنگ گلشیری، محمد حقوقی و بهرام صادقی هم مدرسه بود و با آنان دوستی و آشنایی داشت. مصدق در ۱۳۳۹ وارد دانشکده حقوق شد و در رشته بازرگانی درس خواند. از سال ۱۳۴۳ در رشته حقوق قضایی تحصیل کرد و بعد هم فوق لیسانس اقتصاد گرفت. در ۱۳۵۰ در رشته فوق لیسانس حقوق اداری از دانشگاه ملی فارغ التحصیل شد و در دانشکده علوم ارتباطات تهران و دانشگاه کرمان به تدریس پرداخت. وی پس از دریافت پروانه وکالت از کانون وکلا در دوره های بعدی زندگی همواره به وکالت اشتغال داشت و کار تدریس در دانشگاه های اصفهان، بیرجند و بهشتی را پی می گرفت. در ۱۳۴۵ برای ادامه تحصیل به انگلیس رفت و در زمینه روش تحقیق به تحصیل و تحقیق پرداخت. تا سال ۱۳۵۸ بیشتر به تدریس روش تحقیق اشتغال داشت و از ۱۳۶۰ تدریس حقوق خصوصی به خصوص حقوق تعاون، مصدق تا پایان عمر عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی بود و مدتی نیز سردبیری مجله کانون وکلا را به عهده داشت. حمید مصدق در هشتم آذرماه ۱۳۷۷ بر اثر بیماری قلبی در تهران درگذشت. منبع: ویکی پدیا

چند شعر از کتاب های مختلف او با هم می خوانیم:

1

گـ ل خـ و ر شـ یـ د و ا م ی شـ د
شـ عـ ا م هـ ر ا ز خ ا و ر
نـ و یـ د صـ بـ حـ د م ی د ا نـ د

شب تیره سفر مکی کی کرد
 جهان از خواجه و ابی بر مکی خاست
 و خورشید جهان از فروز
 شکوهش می شکست از نگر
 خنک موشی شبانگاه
 و مکی کی است از روستا
 عروسی صبح از زینب
 و مکی کی پیروی از است
 جهان را از سیاهی های زشت از هرمن رخسار
 زمین را بوسه زد لب های مهر آسمان آرا
 و برق شادمانی ها
 به هر بیوم و بوری رخ شید
 جهان آن روز و زمینی خندید
 میان شعله های روشن خورشید
 پیام فتح را با خود از آن ناورد
 نسیم صبح مکی کی از وورد
 سمند خسته پای خاطر از تم باز می گردید
 می دیدم در آن روز و بیداری
 هنوز آن روز از م
 کنار بستر من م
 مگر چشم خرد بگشاید و چشم سرم بندند
 بر این م داستان مکی کی گفت
 برایم داستان از روزگار باستان می گفت
 دریغی دارم از آن روزگار آن خوش آغاز
 سیه فرج نام
 هنوز آن م
 مرا چشم خرد خفته است در خواب گرانباری
 در پی غا صبح هشیاری
 در پی غا روز بیداری
 !

2

ای دانا دانا !
 تند بند باد
 توفان و سیل و صاعقه هر سوی ره گشاد
 دینگر به اعتماده که بایسد بود؟
 دین و اعراس تمامد فروز ریخت
 و کسوت بلند منا
 بر قمامت بلند تو کوکوتاه تر نمود
 پایان آشنایی
 آغاز رنج تفرقه ای سخت در دناک
 هر سوی سیل
 سنگین و سهمناک
 من از کدما م نه قطه
 آن غناز مکی کی نم؟
 توفان و سیل و صاعقه
 اینک در پی چه را
 من بیاکدما م جرات
 سوی ستاره ی سحری باز می کنم؟

خــــرا بــــم مــــی رــــی فــــتیم
 وــــ چــــشمهای تــــو و بــــا مــــن هــــمیشه مــــی گــــفتند
 رــــه شــــو اــــز تــــن خــــاک مــــی
 اــــز اــــین خــــیال کــــه دــــر خــــیل خــــوا بــــها دــــاری
 مــــرا بــــه خــــوا بــــم مــــین
 بــــیا بــــه خــــان مــــه مــــن
 خــــوب مــــن!
 بــــه بــــه پــــیدا رــــی
 بــــه اــــین فــــسانه یــــ شیرین بــــه خــــوا بــــم مــــی رــــفتم
 وــــ چــــشمهای ســــیاه تــــ سکوت مــــی آ مــــ و خــــت
 زــــ چــــشمهای ســــیاه تــــ همیشه مــــی خــــوا نــــدم
 بــــه قــــدر رــــیگ بــــیا بــــان دــــر و غــــم مــــی گــــوری
 دــــر و نــــ آ ن بــــر هــــوت
 اــــین مــــن و تــــو و مــــا مــــهوت
 فــــریب خــــورده بــــه ســــوی ســــراب مــــی رــــفتم.

5.

مــــن اــــز کــــدام دــــیار آ مــــدم کــــه هــــر بــــاغش
 هــــزار چــــلچله رــــاه گــــور گــــشت و بــــی گــــل مــــاند؟
 مــــن اــــز کــــدام دــــیار آ مــــدم کــــه دــــر دــــشتش
 نــــه بــــاغ بــــود و نــــه گــــل؟
 تــــیر بــــود و مــــرد نــــ بود
 و دــــر تــــرب تــــرب تــــرب مــــرد اــــد
 جــــان
 گــــذشت تــــرب اــــستان
 دــــر گــــرب هــــار نــــ یام
 و شــــهر شــــهر پــــرب شــــیده
 بــــی بــــه اــــن مــــان
 و دــــشت ســــوخسته دــــر اــــن تــــظار بــــار اــــن مــــاند
 اــــم مــــید مــــعجزه یــــی؟
 نــــه
 اــــم مــــید آ مــــدن شــــیر مــــرد مــــیدا نــــ مــــاند
 اــــگ گــــر چه بــــر لــــب مــــن اــــز ســــیاه مــــی مــــظلم
 و پــــای دــــار رــــی شــــب
 نــــال هــــه ســــت و شــــیون هــــه ســــت
 اــــم مــــید رــــستن اــــز اــــین تــــیرگی جــــان فرسا
 هــــنوز بــــم مــــن هــــه ســــت
 اــــم مــــید
 اــــه اــــم مــــید
 کــــدا مــــساع تــــ سعدي
 ســــپیده ســــحری آ ن صــــعود صــــبح ســــخی رــــا
 بــــه چــــشم غــــوطه و رــــم دــــر ســــرشک خــــوا هــــم دــــید؟

6

ر_____ز_____جور_____ی_____ت_____و_____ا
 ب_____ا_____ر_____ن_____می_____نم
 ای_____پیش_____مرگ_____ت_____و_____ه_____مه_____رخ_____شده_____ا_____خ_____تر_____ان
 ت_____و_____مرگ_____آ_____ف_____تاب_____د_____ر_____خ_____شان_____و_____پ_____اک_____ر_____ا
 ب_____ا_____ر_____م_____کن
 که_____ا_____ب_____ر_____م_____لال_____ی_____ا_____گ_____ر_____ت_____و_____ر_____ا_____ا_____ست
 چ_____و_____ن_____ان_____غ_____ر_____و_____ب_____س_____ر_____د_____غ_____م_____ا_____ن_____گ_____یز_____ب_____گذر_____د
 د_____ر_____د_____ی_____ا_____گ_____ر_____ب_____ه_____ج_____ان_____ت_____و_____ب_____نشست
 ا_____ی_____ن_____ن_____یز_____ب_____گذر_____د
 ت_____ه_____مت_____ب_____ت_____ه_____ت_____و_____؟
 ت_____ه_____مت_____ز_____د_____ن_____چ_____گ_____ون_____ه_____ت_____و_____ا_____ن_____م_____ب_____ه_____آ_____ف_____تاب_____؟
 ل_____عنّت_____ب_____ه_____آ_____ن_____ک_____ن_____م_____ک_____ه_____د_____و_____ر_____و_____ب_____ود
 نفرین به او کنم که عدو بود

7.

ر_____و_____ز_____ی_____ا_____گ_____ر_____س_____را_____غ_____م_____ن_____آ_____م_____د_____ب_____ه_____ا_____و_____ب_____گ_____و
 م_____ن_____م_____ی_____ش_____نا_____خ_____تم_____ا_____و_____ر_____ا_____ا
 ن_____ا_____م_____ت_____و_____ر_____ا_____ه_____م_____ی_____ش_____ه_____ب_____ه_____ل_____ب_____د_____ا_____ا_____شت
 ح_____ت_____ی
 د_____ر_____ر_____ح_____ا_____ل_____ت_____ضار
 آن_____د_____ل_____ش_____ک_____س_____ت_____ه_____ع_____اشق_____ب_____ی_____ن_____ا_____م_____و_____ب_____ی_____ن_____شان
 آن_____ن_____م_____ر_____د_____ب_____ی_____ق_____را_____ر_____ر_____ا
 ر_____و_____ز_____ی_____ا_____گ_____ر_____س_____را_____غ_____م_____ن_____آ_____م_____د_____ب_____ه_____ا_____و_____ب_____گ_____و
 ه_____ر_____ر_____و_____ز_____پ_____ای_____پ_____ن_____جر_____ه_____غ_____م_____گ_____ین_____ن_____ش_____س_____ت_____ه_____ب_____ود
 و_____گ_____گ_____فت_____و_____گ_____و_____ن_____م_____ی_____ک_____رد
 ج_____ز_____ب_____ا_____د_____ر_____خ_____ت_____س_____رو
 د_____ر_____ب_____ا_____غ_____ک_____و_____چ_____ک_____ه_____م_____س_____ا_____ی_____ه_____ه
 ش_____ب_____ها_____ب_____ه_____ک_____ا_____ر_____گ_____ا_____ه_____خ_____ی_____ال_____خ_____و_____ی_____ش
 ت_____ص_____و_____ی_____ری_____ا_____ز_____ب_____ل_____ندی_____ا_____ن_____د_____ا_____م_____م_____ی_____ک_____ش_____ید
 و_____د_____ر_____ت_____ص_____و_____ر_____ش
 ت_____ص_____و_____ی_____ر_____ت_____و_____ب_____ل_____ند_____ت_____ر_____ی_____ن_____س_____رو_____ب_____ا_____غ_____ر_____ا
 ت_____ح_____ق_____یر_____ک_____ر_____د_____ه_____ب_____ود
 ر_____و_____ز_____ی_____ا_____گ_____ر_____س_____را_____غ_____م_____ن_____آ_____م_____د_____ب_____ه_____ا_____و_____ب_____گ_____و
 ا_____ک_____پ_____ا_____ک_____ز_____ی_____ی_____ست
 پ_____ا_____ک_____ت_____ر_____ا_____ز_____چ_____ش_____م_____ه_____ا_____ی_____ن_____و_____ر
 ه_____م_____چ_____و_____ن_____ز_____ل_____ا_____ل_____ا_____ش_____ک
 پ_____ا_____چ_____و_____ز_____ل_____ا_____ل_____ق_____ط_____ره_____ب_____ا_____ر_____ا_____ن_____ب_____ه_____ن_____و_____ی_____هار
 آن_____ن_____ک_____و_____ه_____ا_____س_____ت_____قام_____ت
 آن_____ن_____ک_____و_____ه_____ا_____س_____ت_____وا_____ر
 و_____ق_____ت_____ی_____ب_____ه_____ی_____ا_____د_____ر_____و_____ی_____ت_____و_____م_____ی_____ب_____ود
 م_____ی_____گ_____ر_____ی_____ست
 ر_____و_____ز_____ی_____ا_____گ_____ر_____س_____را_____غ_____م_____ن_____آ_____م_____د_____ب_____ه_____ا_____و_____ب_____گ_____و
 ا_____و_____ا_____ر_____ز_____و_____ی_____د_____ی_____د_____ن_____ر_____و_____ی_____ت_____ر_____ا
 ح_____ت_____ی_____ب_____ر_____ای_____ل_____ح_____ظ_____ه_____ا_____ی_____ا_____ز_____ع_____م_____ر_____خ_____و_____ی_____ش_____د_____ا_____شت
 ا_____م_____ا_____ب_____ر_____ای_____د_____ی_____د_____ن_____ت_____و_____چ_____ش_____م_____خ_____و_____ی_____ش_____ر_____ا
 آن_____د_____ر_____س_____ر_____ش_____ک_____غ_____و_____ط_____ه_____و_____ر_____آن_____چ_____ش_____م_____پ_____اک_____ر_____ا
 پ_____دا_____شت
 ا_____ل_____و_____د_____ه_____ا_____ست_____و_____ل_____ا_____ی_____ق_____د_____ی_____د_____ا_____ر_____ی_____ا_____ر_____ن_____ی_____ست
 ر_____و_____ز_____ی_____ا_____گ_____ر_____س_____را_____غ_____م_____ن_____آ_____م_____د_____ب_____ه_____ا_____و_____ب_____گ_____و
 آن_____ل_____ح_____ظ_____ه_____ا_____ی_____ک_____ه_____د_____ی_____د_____ه_____ب_____ر_____ای_____ه_____م_____ی_____ش_____ه_____ب_____ست

آن نام خوب بر لب لرزبان او نشست
شاید روزه و زنی اسگر
چه؟ او؟ نه آه... نمی آید

8

دختری استاد ه بر در گرگاه
چشم او و بر ر راه
در میان ابران چشم انتظار مرد خود مانده ست
چشم بر می گزید از ز راه
باز
می دهد تا دور دست جاده مرغ دیده راه پرواز
از نبرد آن زنان که برگشتند
گفته اند زن د
او و باز خوا ه شد
لیک در دل با خود این گویند
صد ا ف سوس
بر فراز نام این خانه
روح او سرگرم در پرواز خواهد گشت
جاده از هر عابری خالی ست
شب هم از نیمه گذشته ست و کسی در جاده پیدا نیست
باز فزرد
دخترک استاد ه بر در گرگاه
چشم او بر راه!